În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ....
Data: ....

Prin contestația nr. ...., înregistrată la CNSC sub nr. ...., formulată de ..., cu sediul în ....., împotriva comunicării rezultatului procedurii nr. ..., emisă de ..., în calitate de autoritate contractantă, cu sediul în orașul ..., în cadrul procedurii proprii, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect **...**, s-au solicitat următoarele:

1. Anularea adresei de comunicare a rezultatului procedurii nr. ...;
2. Anularea raportului procedurii de atribuire nr. 14780/ 04.05.2026;
3. Anularea procesului verbal de evaluare a îndepliniri criteriilor de calificare nr. ..., a procesului verbal de evaluare a propunerilor tehnice și a propunerilor financiare nr. ...., a procesului verbal de evaluare a propunerilor tehnice și a propunerilor financiare nr. ...., precum și a oricăror altor acte interne anterioare și/sau subsecvente, incidente și/sau conexe acestora în ceea ce privește rezultatul procedurii de atribuire prin care oferta sa a fost depunctată;
4. Obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire prin reanalizarea ofertei depusă de ....

Obligarea autorității contractante la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ... critică comunicarea rezultatului procedurii nr. ..., emisă

de ..., în calitate de autoritate contractantă, solicitând cele ante-menționate.

Contestația nu a fost însoțită de dovada constituirii cauțiunii, astfel că, prin adresa nr. ...., Consiliul a solicitat contestatorului următoarele:

„1. (...) în temeiul prevederilor art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, vă solicităm să ne comunicați **dovada constituirii cauțiunii în termenul prevăzut de lege**, **respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat**".

Prin corespondența nr. ..... a transmis la dosar recipisa de consemnare a cauțiunii nr. ....

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

..., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura proprie de atribuire, a contractului având ca obiect ***...***, prin publicarea, pe site-ul propriu, a anunțului de participare nr. ....

Împotriva rezultatului procedurii de atribuire, ... a învestit Consiliul cu soluționarea contestației nr. ...., care formează obiectul prezentei cauze.

Procedând la verificarea îndeplinirii de către ... a obligației constituirii cauțiunii în cuantumul și termenul legal, Consiliul a observat că respectiva contestație nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii, astfel că, prin adresa nr. ...., a solicitat contestatorului următoarele:

„1. (...) în temeiul prevederilor art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, vă solicităm să ne comunicați **dovada constituirii cauțiunii în termenul prevăzut de lege**, **respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii, în original, în cuantumul stabilit de articolul menționat**".

La această solicitare, contestatorul a răspuns prin adresa ...., înregistrată la CNSC sub nr. ...., anexând dovada constituirii cauțiunii, respectiv recipisa de consemnare a cauțiunii nr. .... la data de **...**

Din documentele depuse la dosarul cauzei, Consiliul constată că ... a transmis contestația, prin e-mail, la data de 12.05.2026, aceasta fiind înregistrată la Consiliu la data de **...**, însă a constituit cauțiunea aferentă contestației în cauză la data de **....**, cu depășirea termenului de 5 zile, prevăzut, în mod clar, la art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, ultima zi fiind **....**, calculată potrivit art. 5 din același act normativ.

Dispozițiile art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, stabilesc că:

(1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 sub sancțiunea respingerii acesteia, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa

prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b.

Față de normele reproduse, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către autorul contestației, rezultă că acesta era debitorul obligației legale de a constitui, în termen de maximum 5 zile de la sesizarea Consiliului, cauțiunea de 2% din valoarea estimată, cu respectarea dispozițiilor legale invocate mai sus și în limita pragurilor indicate în cuprinsul acestora.

În pofida acestei obligații, societatea contestatoare a formulat contestația fără a fi însoțită de cauțiunea necesară, ea nefiind constituită nici în intervalul de 5 zile care s-au scurs de la sesizarea Consiliului. Termenul de 5 zile, fiind un termen de decădere, respectarea lui nu este lăsată la aprecierea contestatorului, neputând fi modificat nici de CNSC, care, de altfel, prin adresa transmisă contestatorului a cerut *dovada constituirii cauțiunii în termenul legal*.

Relevantă în acest sens este și practica judiciară, fiind amintită Hotărârea nr. 428/19.07.2023, pronunțată în dosarul nr. 359/57/2023, prin care Curtea de Apel Alba-Iulia a stabilit:

…Dimpotrivă, consecvent tuturor considerentelor mai sus expuse, **obligația de rezultat instituită de legiuitor, constând în constituirea cauțiunii, se consideră îndeplinită în termenul de decădere prevăzut de prin art. 61[1] alin.(1) din Legea 101/2016, dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**. În sprijinul interpretării mai sus expuse a dispozițiilor art. 61[1] alin.(1) din Legea 101/2016, sunt și dispozițiile art. 15 din același act normativ, potrivit cărora:

(1) Procedura de soluționare a contestațiilor se desfășoară cu respectarea principiilor legalității, celerității, contradictorialității, asigurării dreptului la apărare, imparțialității și independenței activității administrativ-jurisdicționale.

(2) Părțile au obligația de a expune situația de fapt la care se referă pretențiile și apărările lor în mod corect și complet, fără a denatura sau omite informațiile care le sunt cunoscute.

Ca atare, a considera că obligația de rezultat instituită de legiuitor, constând în constituirea cauțiunii, este îndeplinită în termenul de decădere prevăzut de prin art. 61[1] alin. (1) din Legea 101/2016, dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, nu reprezintă nicidecum un formalism excesiv, ci, o expresie a respectării principiilor antemenționate, prevăzute de art. 15 din Legea nr. 101/2016, care guvernează procedura de soluționare a contestațiilor.

Dispozițiile art. 61[1] alin.(1) din Legea nr. 101/2016 coroborate cu cele ale art. 1057 alin. 1 din Codul de Procedură Civilă și cu cele ale art. 1497 din Codul Civil, sunt clare, iar

interpretarea acestora în ceea ce privește considerarea ca îndeplinită în termenul de decădere de fapt de legiuitor, a unei obligații de rezultat a cărei neîndeplinire se transformă într-un fine de neprimire pentru soluționarea contestației formulată pe cale administrativ-jurisdicțională în procedura reglementată de Capitolul III din Legea nr. 101/2016, nu poate fi lăsată la latitudinea debitorului îndeplinirii acestei obligații.

Dimpotrivă, securitatea raporturilor juridice în materia derulării remediilor și căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale, etc..., reclamă consolidarea unei interpretări previzibile, predictibile și obiective, a ceea ce presupune dovada îndeplinirii obligației de constituire a cauțiunii în termenul de decădere de fapt de art. 61^1 alin.(1) din Legea nr. 101/2016, fiind deja statuat că legiuitorul a reglementat procedura prevăzută de Legea nr. 101/2016, privind remediile și căile de atac, cu scopul de a asigura la nivel național, mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente, de sesizare și remediere a neregulilor. (a se vedea pct. 25 din Decizia CCR nr. 28/27.01.2022).

Așa fiind, **ceea ce trebuie să știe orice persoană pretins vătămată, debitor al obligației de rezultat prevăzută de art. 61^1 alin.(1) din Legea 101/2016, este că această obligație se consideră îndeplinită dacă recipisa de consemnare a cauțiunii este emisă în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**. Emiterea recipisei de consemnare a cauțiunii în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului, este o probă obiectivă și nesusceptibilă de interpretare, perfect opozabilă atât CNSC –ca organ independent cu activitate administrativ-jurisdicțională, abilitat să soluționeze contestațiile în procedura reglementată de Legea nr. 101/2016, cât și celorlalte părți interesate, în contradictoriu cu care se soluționează contestația…

opinie împărtășită și de Curtea de Apel Cluj, în dosarul nr. 1057/33/2023.

De asemenea, Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 376 din 22 februarie 2023, cod ReJust 23824358e, a reținut următoarele:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, **consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii**.

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

În același sens a statuat și Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr. 412/R din 31 august 2021, cod ReJust 376d84ed:

Raportat la prevederile art. art. 61^1 alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61^1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect

Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61[1] alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, **fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.**

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepție de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligație de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61[1] din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61[1] din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

În aceste condiții, devine operabilă sancțiunea prevăzută la art. 61[1] alin. (1) din Legea nr. 98/2016, respectiv respingerea contestației.

Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 61[1] alin. (1) și art. 26 alin. (1) și (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge contestația ... pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

Decizia este obligatorie pentru părți, potrivit art. 28 alin. (1) din același act normativ.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge contestația formulată de ..., în contradictoriu cu ..., pentru neconstituirea cauțiunii în termenul legal.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.